

ПЕДАГОГИ-МИТЦІ: НИМИ ПИШАЄТЬСЯ УКРАЇНА**Білі птахи життєтворчості Ольги Стрілець**

Зазвичай, рідні та близькі, нахилившись над колискою немовляти, стежачи за його першими рухами і реакцією на навколишній світ, пророкують новонародженому велике майбутнє. Фантазія батьків щодо цього не має меж. Але ці припущення залишаються тільки припущеннями, не більше,

оскільки поле для реалізації особистості – безмежне. У такому неосяжному просторі вимальовує, тче свою життєтворчість Ольга Стрілець, старший викладач кафедри мистецьких дисциплін Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету ім. Г.С. Сковороди, член Спілки дизайнерів України, жінка, дружина, мати, митець, духовний наставник творчої молоді...

Якщо говорити про родинне коріння – місце народження і зростання, то життєва стежка Ольги Володимирівни розпочалася на Львівщині. Батьки, Іванна Михайлівна та Володимир Григорович Костюки, дали перші уроки життя, навчили шанувати Бога, Україну, сім'ю. З дитинства захоплювалася красою навколишньої природи, як наслідок цього захоплення на папері рівними рядками лягали вірші та розквітали різнокольорові квіти. Як згадує майстриня, серед тих, хто розгледів її творчі здібності, були мудрі вчителі, Педагоги з великої літери – вчителька російської літератури Євгенія Володимирівна Бричук та класний керівник, мудра порадиця Романна Ярославівна Бикерська.

Після школи мріяла вступити до Львівської художньої академії, де на той час був шалений конкурс. Вступила за четвертим разом завдяки своїй упертості й щирому бажанню пізнати всі грані мистецтва. Навчаючись на відділі художнього текстилю, досконало вивчала традиції ткацтва, килимарства, розпису по батику, живопису, графіки. Першим серйозним випробуванням на творчій ниві стала дипломна робота, яку присвятила створенню образу Шевченкової «Катерини». Ця робота складалася з чотирьох полотен ручного розпису по шовку – батик. Одним із символічних її образів є Природа: мальви цвітуть, розлогий любисток буяє, опадають пелюстки маку... Катерина зростала в цьому раю, саме тому вона змогла щиро полюбити, бо краса сформувала її характер, внутрішню суть. Цей проект Ольга захистила успішно, академію закінчила з відзнакою.

Так склалася доля, що, одружившись, разом із чоловіком переїхали до прекрасного міста на річці Росі – Богуслава. Дізналася, що в місті діє музична школа під керівництвом Наталії Шелудько. Молодий педагог запро-

понувала організувати художній відділ. У школі Ольга Володимирівна вперше відчула прагнення передавати власний досвід, навчати інших. Віддаючи дітям знання, отримувала набагато більше – діти ділитися власним теплом, любов'ю та вдячністю. Ольга Стрілець також згадує про цікавий проект у Богуславі – створення експозиції-музею ЗОШ № 1. У цій експозиції були використані унікальні фотографії, на яких зображені вчителі під час війни. Слава тим, від Бога, педагогам! На фото вони разом з дітьми, всміхаються, вселяючи в дитячі душі надію. На одній зі світлин – молодесенька дівчинка, яка прийшла працювати до школи і потім усе своє життя присвятила вихованню дітей.

У 2000 році Ольга Стрілець отримала запрошення працювати в Переяславі. Із перших хвилин перебування тут усвідомила, що кожного дня має змогу ходити сквородинівськими стежками, спостерігати красу, якою милувався Шевченко й інші видатні українські митці. У цьому місті надихає все. Своїм студентам постійно нагадує про те, що творити нове можна лише тоді, коли досконало вивчиш уже створене людством. А таких кладезів старовини в місті Переяславі безмежна кількість. Роботи, створені в Переяславі, репрезентує на багатьох виставках в Україні та за кордоном. Своє завдання як педагога-митця вбачає в збереженні традицій, передачі їх молоді, в тому, щоб укорінити в її серці любов до вічного. У творчості намагається якнайширше розкрити душу українського народу, для нащадків увічнити його ментальні риси. На творчість надихає непереморне бажання працювати, творити, знайти в мистецтві свою манеру виконання. Колосальною підтримкою вважає свою сім'ю – чоловіка і дітей. У дітях – її творче продовження. Ольга Стрілець вважає, що піком професійної майстерності педагога є повага учнів, студентів, коли юнь тулиться до свого педагога, розказує про свої болі та радощі, злети та падіння. А ще вона переконана, що вершини творчості майстер досягає тоді, коли його твори хочуть бачити люди.

Справді, не обов'язково, щоб усі писали вірші або співали пісні, були вільними художниками або грали роль у театрі. Той вид діяльності, в якому найкраще, найвільніше виявляється творчий підхід, і те, як людина може його виявити, залежить від характеру особи, від звичок, від особливостей її життєвого шляху. Якщо людина освоїла творчість повною мірою – це означає, що вона вийшла на вищий рівень духовного розвитку. Їй доступне переживання моментів єднання всіх внутрішніх сил. І тоді, якою б діяльністю вона не займалася, залишається одне – побажати їй щасливого життєвого шляху.

Тетяна ШКУРСЬКА, консультант психолого-медико-педагогічної служби Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету ім. Г.С. Сковороди